

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoCsp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621201897
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Boborová Sninská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6621201897.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miriam Boborovej Sninskej a členov senátu JUDr. Miroslavy Púchovskej a JUDr. JUDr. Márie Kubincovej, PhD., v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom Ventúrska 16, 811 01 Bratislava, IČO: 47 234 547, proti žalovanému O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX/X, XXX XX U., o zaplatenie 1.325,66 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 7Csp/45/2021-114 zo dňa 26. októbra 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 7Csp/45/2021-114 zo dňa 26. októbra 2022 p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom prvou výrokovou vetou zamietol žalobu o zaplatenie sumy 1.325,66 Eur s príslušenstvom a druhou výrokovou vetou nepriznal náhradu trov konania žalovanému proti žalobcovi.
2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 22.04.2021 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 1.361,66 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 748,71 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 553,09 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia a zo sumy 772,57 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia.
3. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca žalobu odôvodnil tým, že dňa 15.12.2017 uzavrel ako veriteľ na jednej strane so žalovaným ako dlžníkom na strane druhej Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) a Rámcové zmluvy o poskytovaní platobných služieb podľa zákona č. XXX/XXXX Z. z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverových zmlúv bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanému revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,-- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovaného vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Žalovaný svoje záväzky splácať poskytnuté úvery riadne a včas neplnil. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru neuhradil žalovaný žalobcovi do dňa podania žaloby ani len časť dlžnej sumy, čo preukazujú

výpisy z úverového účtu žalovaného. Na predžalobné výzvy žalovaný nereagoval. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu v zmysle úverovej zmluvy I. vyčerpával z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 547,-- Eur tak, že túto sumu žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaný takto po dobu trvania úverového vzťahu v zmysle úverovej zmluvy II. vyčerpával z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 748,71 Eur tak, že túto sumu žalovaný čerpal platbami na vybraných obchodných miestach. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovaného a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca vyhlásil dňa 16.08.2018 mimoriadnu splatnosť úverov, čím sa stal dlh žalovaného splatný v celom rozsahu. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam má žalovaný voči žalobcovi ku dňu podania žaloby v zmysle úverovej zmluvy I. neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 571,09 Eur (547,00 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 6,09 Eur z titulu dlžného poisťného z úveru; 18,00 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 553,09 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam mal žalovaný proti žalobcovi ku dňu podania žaloby v zmysle úverovej zmluvy II. neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 790,57 Eur (748,71 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny; 15,63 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru; 8,23 Eur z titulu dlžného poisťného z úveru; 18,00 Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Okrem toho je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 748,71 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 772,57 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia.

4. Súd prvej inštancie konštatoval, že dňa 14.05.2021 vyzval žalobcu, aby preukázal vynaloženie sumy 18,-- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky aj aby uviedol, či naďalej trvá na podanej žalobe v celom rozsahu z dôvodu, že zo skutočností tvrdených v žalobe je po predbežnom právnom posúdení zjavné, že žaloba je v časti zjavne nedôvodná, nakoľko nie je zjavné, na základe čoho si uplatňuje voči žalovanému nárok na zmluvné úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 748,71 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia. Žalobca vo vzťahu k výzve vzal žalobu čiastočne späť v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 36,-- Eura a v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 748,71 Eur od 17.08.2018 do zaplatenia. Zároveň súd prvej inštancie výzvou zo dňa 02.06.2021 žiadal žalobcu aby predložil súdu - výzvu, ktorá predchádzala zosplateniu úveru, kde žalobca upozornil žalovaného na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a to vrátane dôkazu preukazujúceho podanie na poštu zásielky, resp. doručenie žalovanému. Ohľadom požadovaných dôkazných prostriedkov žalobca uviedol, že predložil súdu všetky jemu v súčasnosti dostupné doklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky z úverov. Súd prvej inštancie v súlade s § 145 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) na základe čiastočného späťvzatia žaloby zo dňa 18.05.2021 konal o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti, nakoľko žaloba bola vzatá späť sčasti pred jej dorúčením žalovanému.

5. Z vykonaného dokazovania na základe predložených písomných dôkazných prostriedkov súd prvej inštancie podľa § 150 ods. 1 CSP považoval v konaní za nesporné, že sporové strany uzatvorili dňa 15.12.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere I.“). V článku 1. bode 1.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. si zmluvné strany dojednali nasledovné náležitosti: výška úverového rámca bola dojednaná vo výške 5.000,-- Eur s aktuálnou výškou úverového rámca 550,-- Eur, úroková sadzba je v zmluve uvedená vo výške 24 % p.a. - fixná, výška mesačnej splátky je min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, RPMN je vo výške 26,83 % a priemerná RPMN 21,82 %, splatnosť mesačnej splátky je 10. deň v mesiaci, bol zvolený komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 %, cena tovaru je 547,00 Eur, výška 1. čerpania je 547,-- Eur a opis tovaru alebo služby: Samsung UE43MU6172, Trust Titan 2.1.

6. Súd prvej inštancie ďalej považoval v konaní za nesporné, že sporové strany uzatvorili dňa 15.12.2017 Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o spotrebiteľskom úvere II.“). V článku 1. bode 1.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. si zmluvné strany dojednali nasledovné náležitosti. výška úverového rámca bola dojednaná vo výške 5.000,-- Eur s aktuálnou výškou úverového rámca 750,-- Eur, výšku prvého čerpania 739,-- Eur, úroková sadzba je v zmluve uvedená vo výške

24 % p.a. - fixná, výška mesačnej splátky je min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, RPMN je vo výške 26,83 % a priemerná RPMN 21,82 %, splatnosť mesačnej splátky je 10. deň v mesiaci, bol zvolený komplexný balík poistenia s poplatkom za poistenie 5,29 %, cena tovaru bola 749,-- Eur a opis tovaru alebo služby: sedačka s priamou platbou predajcovi 10,00 Eur.

7. Súd prvej inštancie zistil, že podľa článku 7. bodu 7.1. zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. bol žalobca oprávnený v prípade nesplácania záväzkov riadne a včas žalovaným vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Z prehľadu úverového účtu žalovaného k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. súd prvej inštancie zistil, že dlžná čiastka úveru predstavuje sumu 571,09 Eur. Žalobca Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.08.2018 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pretože žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Ku dňu 16.08.2018 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu, t. j. v sume 571,09 Eur. K tomuto oznámeniu je priložená aj doručka s dátumom prevzatia dňa 23.08.2018. Z prehľadu úverového účtu žalovaného k zmluve o spotrebiteľskom úvere II. súd prvej inštancie zistil, že dlžná čiastka úveru predstavuje sumu 790,57 Eur. Žalobca Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 20.08.2018 oznámil žalovanému vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, pretože žalovaný nesplácal úver riadne a včas. Ku dňu 16.08.2018 sa stal záväzok žalovaného splatný v celom rozsahu, t. j. v sume 790,57 Eur. K tomuto oznámeniu je priložená aj doručka adresovaná žalovanému s dátumom prevzatia dňa 23.08.2018.

8. Súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom sporu bolo posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu na zaplatenie celej dlžnej čiastky úveru na základe žalobcom vyhlásenej predčasnej splatnosti úverov. Súd prvej inštancie subsumoval uplatnený nárok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. ako spotrebiteľské právne vzťahy podľa § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) medzi dodávateľom - žalobcom a spotrebiteľom - žalovaným. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že sporové strany uzatvorili spotrebiteľské úverové zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

9. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že žalobca bol v rámci prípravy pojednávania vyzvaný na doplnenie preukázania doručenia výzvy žalovanému podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Žalobca k uvedenej výzve súdu prvej inštancie uviedol, že predložil súdu všetky jemu v súčasnosti dostupné doklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na zaplatenie dlžnej čiastky z úverov. Súd prvej inštancie sa s týmto postojom žalobcu nestotožnil. Uviedol, že žalobca účinne nepristúpil k okamžitému zosplateniu spotrebiteľských úverov. Nepreukázal, že boli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre využitie práva veriteľa na predčasné zosplatenie úverov podľa § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. a zmluve o spotrebiteľskom úvere II.. Uviedol, že v zmysle uvedeného ustanovenia platí, že ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej sa má plniť v splátkach môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa nie krajšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca pred vyhlásením okamžitej splatnosti úverov nevyzval žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na zaplatenie dlžnej sumy s tým, že inak môže pristúpiť veriteľ (žalobca) k predčasnému zosplateniu úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. To znamená, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka žalovaného nepoučil o tom, že ak si svoje záväzky v lehote 15 dní nesplní, môže požadovať splatenie celej dlžnej sumy zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. Podľa názoru súdu prvej inštancie uvedený mechanizmus pre zosplatenie spotrebiteľského úveru musí byť dodržaný. Mimoriadne zosplatenie úveru, t.j. oprávnenie požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy, ktorá mala byť platená v splátkach podľa § 565 Občianskeho zákonníka predstavuje jednostranný právny úkon, pre ktorý je potrebný prejav vôle konajúceho voči adresátovi tohto právneho úkonu. Aj z ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyplýva, že výzva na zaplatenie dlžnej sumy (pred zosplatením) slúži ako upozornenie na budúcu možnosť veriteľa uplatniť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, pričom žalobca týmto spôsobom nepostupoval. Súd prvej inštancie vyslovil názor, že od uvedeného ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa nie je možné odchyliť, keďže ide o kogentné ustanovenie. Považoval za irelevantné, že v spotrebiteľskej zmluve si sporové strany nedohodli, resp. nezakotvili povinnosť veriteľa (žalobcu) podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Táto povinnosť žalobcovi totiž napriek tomu vyplýva z uvedeného ustanovenia zákona, ktorej nedodržanie má za následok, že predčasné zosplatenie úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. súd prvej inštancie považoval za neplatné právne úkony podľa § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko odporujú zákonu - kogentnému

ustanoveniu § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Hoci z oznámení o predčasnom zosplatnení úverov vyplýva, že žalovaný neuhradil svoje záväzky napriek predchádzajúcim výzvam žalobcu na úhradu, tieto výzvy žalobca v konaní nepredložil, hoci na to bol vyzvaný.

10. Súd prvej inštancie v zmysle uvedeného názoru uviedol, že žalobcovi ostal nárok na zaplatenie jednotlivých splátok za podmienok podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. Žalobca neuviedol rozhodujúce skutkové okolnosti a nenavrhol ďalšie dôkazy, z ktorých by súd mohol určiť výšku jednotlivých splátok, ktoré splátky sú po lehote splatnosti s poukazom na konkrétne úhrady žalovaného. Súd prvej inštancie konštatoval, že v sporovom konaní je základnou povinnosťou žalobcu uviesť rozhodujúce skutkové tvrdenia a predložiť za účelom ich preukázania dôkazy tak, aby bol v spore úspešný vo vzťahu k nároku, ktorý žaluje. Podmienkou však je, aby súd vedel tieto rozhodujúce skutkové tvrdenia podporené príslušnými dôkazmi podradiť pod konkrétne ustanovenia právnej normy. Pritom platí, že súd nie je povinný za žalobcu vyhľadávať rozhodujúce skutočnosti z predložených dôkazov, aby tým nahrádzal procesne činnosť žalobcu. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Keďže žalobca vo vzťahu k nároku na zaplatenie jednotlivých splátok neunesol bremeno tvrdenia, súd prvej inštancie sa nezaoberal ďalej v spore otázkou dôvodnosti tohto nároku. Súd prvej inštancie tento postup zvolil v súlade so zásadou nova iurit curia (súd právo pozná), pretože túto zásadu je možné aplikovať len za predpokladu, že žalobca opíše rozhodujúce skutočnosti k uplatnenému nároku na zaplatenie žalovanej sumy. Žalobca sa nariadeného pojednávania dobrovoľne nezúčastnil a svoju neúčast' ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania. Vzhľadom na to sa dobrovoľne vzdal práva na predbežný právny názor súdu podľa § 181 ods. 2 CSP, na základe ktorého by mal oprávnenie doplniť rozhodujúce skutočnosti vo vzťahu k nároku na zaplatenie jednotlivých splátok, preto súd prvej inštancie žalobu zamietol.

11. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, tak že žalovaný, ako procesne úspešná strana sporu nemá nárok na náhradu trov konania. Žalovaný bol v spore procesne úspešný, pretože žalobu zamietol. Súd prvej inštancie však z obsahu spisu nezistil žiadne trovy žalovaného, keďže žalovaný bol v spore pasívny. Z toho dôvodu mu súd prvej inštancie nepriznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

12. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vyslovil svoj nesúhlas s posúdením veci súdom prvej inštancie. Poukázal na skutočnosť, že žalobným návrhom sa domáhal peňažného plnenia, pričom právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. Uviedol, že v žalobe opísal v súlade s § 132 CSP rozhodujúce skutočnosti, keď okrem iného tvrdil, že strany uzavreli dňa 15.12.2017 úverové zmluvy, na základe ktorých poskytol žalovanému revolvingové úvery a tiež tvrdil, že žalovaný do dňa podania žaloby vrátil len sumu na úver I. nič a na úver II. sumu 0,10 Eur. Toto jeho skutkové tvrdenie nebolo žalovaným počas konania popreté, t.j. v zmysle § 151 ods. 1 CSP sa považuje za nesporné. Poukázal na to, že sporným skutkom sa stalo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov proti žalovanému. Uviedol, že v konaní predložil všetky jemu v tom čase dostupné písomné podklady preukazujúce vyzvanie žalovaného na úhradu jeho dlhu. Mal za to, že aj v prípade, ak súd prvej inštancie dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úverov proti žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a bolo neúčinné, mal tak vychádzať z pôvodného dojednania obsiahnutého v úverovej zmluve o plnení dlhu v splátkach a priznať mu plnenie z jednotlivých už splatných a ešte nepremičaných mesačných splátok. Vyslovil názor, že v dispozičných konaniach je súd viazaný návrhom a nemôže ho prekročiť a posúdiť viac, než čoho sa žalobca domáha. Zároveň sa ale nestotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v prípade sporných skutkových tvrdení v priebehu súdneho konania mal sám upravovať návrh, a to najmä s prihliadnutím k tomu, že predmetom konania je peňažný dlh vzniknutý neuhradením jednotlivých mesačných splátok. Opätovne pripomenul, že žalovaný nepoprel jeho tvrdenia týkajúce sa výšky splátok, ani dátumov ich splatnosti. Súd prvej inštancie tak musel mať za preukázané, že jednotlivé mesačné splátky oboch úverov boli splatné k 10. dňu v mesiaci - pri úvere I. vo výške 16,50 Eur od februára 2018 do zaplatenia a pri úvere II. vo výške 22,50 Eur od februára 2018 do zaplatenia. Poukázal na prvú vetu ustanovenia § 217 ods. 1 CSP a uviedol, že súd prvej inštancie musel mať za preukázané, že v čase vydania rozsudku boli splatné a zároveň ešte nepremičané mesačné splátky v rozmedzí od 10.05.2018 do 10.10.2022 - pri úvere I. išlo o 32 splátok, každá vo výške 16,50 Eur = 528,-- Eur a pri úvere II. išlo o 33 splátok každá vo výške 22,50 Eur = 742,50 Eur a súd prvej inštancie aj napriek tomu žalobu v celom rozsahu zamietol. Z výšky súčiny

jednotlivých splatných splátok vyplýva, že suma 1.270,50 Eur neprekračuje ním určený predmet konania, čo zároveň preukazuje fakt, že žalobcom uplatnené peňažné plnenie bolo čiastočne dôvodné. Žalobca vyslovil názor, že v konaní poskytol taký skutkový základ, ktorý umožňoval súdu prvej inštancie priznať mu uplatnené peňažné plnenie aj v prípade, ak by malo toto plnenie byť z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky. Poukázal na skutočnosť, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania, keďže právna kvalifikácia je vždy vecou súdu. Nakoniec uviedol, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vymyká rozhodovacej praxe všeobecných súdov. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

13. K odvolaniu žalobcu vyjadrenie podané nebolo.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací podľa § 34 CSP, prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP, rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 CSP, nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať dokazovanie (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie nie je dôvodné, a preto podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

15. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa v predmetnej veci proti žalovanému domáhal zaplata sumy 1.361,66 Eur s príslušenstvom, na základe zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 15.12.2017 (zmluva o spotrebiteľskom úvere I.) a zmluvy o revolvingovom úvere a vydání kreditnej karty uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 15.12.2017 (zmluva o spotrebiteľskom úvere II.). Žalobu odôvodnil tým, že vzhľadom na to, že žalovaný svoj záväzok poskytnutý úver riadne a včas neplnil, dňa 16.08.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a dňa 16.08.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. K zmluve o spotrebiteľskom úvere I. žalobca v žalobe uviedol, že ku dňu podania žaloby žalovaný mal voči nemu neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 571,09 Eur (547,-- Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny, 6,09 Eur z titulu dlžného poistného z úveru a 18,-- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). K zmluve o spotrebiteľskom úvere II. žalobca v žalobe uviedol, že ku dňu podania žaloby mal žalovaný voči žalobcovi neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 790,57 Eur (748,71 Eur z titulu zvyšku dlžnej istiny, 15,63 Eur z titulu dlžných úrokov z úveru, 8,23 Eur z titulu dlžného poistného z úveru a 18,-- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky). Podaním zo dňa 18.05.2021 žalobca vzal čiastočne žalobu späť v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 36,-- Eur a v časti úrokov z dlžnej úverovej istiny vo výške 24 % ročne zo sumy 748,71 Eur od 17.08.2018 do zaplata. Predmetom tohto sporu po čiastočnom späťvzati žaloby ostalo zaplata sumy 1.325,66 Eur s príslušenstvom. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. odvolací súd zistil, že na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver rovnajúci sa cene tovaru alebo služby v sume 547,-- Eur. V zmysle tejto zmluvy celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 624,12 Eur, ďalej si zmluvné strany dohodli splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výšku mesačnej splátky min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, aktuálnu výšku úverového rámca 550,-- Eur, fixnú výšku úrokovej sadzby 24 % p.a., RPMN vo výške 26,83 %, priemernú RPMN vo výške 21,82 %, odplatu vo výške 24 %, poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. odvolací súd zistil, že na základe tejto zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver rovnajúci sa cene tovaru alebo služby v sume 739,-- Eur. V zmysle tejto zmluvy celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť predstavovala sumu 851,04 Eur, ďalej si zmluvné strany dohodli splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výšku mesačnej splátky min. 3 % z aktuálnej výšky úverového rámca, aktuálnu výšku úverového rámca 750,-- Eur, fixnú výšku úrokovej sadzby 24 % p.a., RPMN vo výške 26,83 %, priemernú RPMN vo výške 21,82 %, odplatu vo výške 24 %, poplatok za poistenie vo výške 5,29 %. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.08.2018 žalobca vzhľadom na to, že žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, ani po opakovaných výzvach na úhradu vyhlásil úver v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. za splatný v celom rozsahu ku dňu 16.08.2018. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 20.08.2018 žalobca vzhľadom na to, že žalovaný nesplácal poskytnutý úver riadne a včas, ani po opakovaných výzvach na úhradu vyhlásil úver v zmysle uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere II. za splatný v celom rozsahu ku dňu 16.08.2018.

16. Podľa článku 7. bod 7.1., písm. a) zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a II. žalobca bol oprávnený v prípade, ak žalovaný riadne a včas nespláca záväzky, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že žalobca v odvolaní namietal, že v predmetnom konaní si uplatnil peňažné plnenie, pričom právny dôvod uplatneného nároku v žalobe výslovne neuviedol. Odvolací súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že právnu kvalifikáciu určuje súd. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo 196/2009 zo dňa 22.09.2010, z ktorého vyplýva, že „Účastníci konania nie sú povinní uplatnený nárok, ani obranu proti nemu, právne kvalifikovať, pretože právna kvalifikácia vecí je vecou súdu. Musia ale uviesť rozhodné skutočnosti, ktoré umožnia súdu, aby uplatnený nárok alebo obranu proti nemu právne kvalifikoval.“

19. Odvolací súd z obsahu žaloby zistil, že žalobca v nej uvádzal rozhodné skutočnosti, v ktorých tvrdil, že nárok vyplýva zo zosplateného spotrebiteľského úveru. Uviedol, že ku dňu 16.08.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úverov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere I. a II. a vo vzťahu k tejto skutočnosti formuloval aj žalobný petit, ktorým sa domáhal zaplatenia dlžnej sumy vo výške 1.361,66 Eur (po čiastočnom späťvzátí sumy 1.325,66 Eur) a úrokov dohodnutých v zmluvách o spotrebiteľských úveroch od 17.08.2018, t.j. odo dňa nasledujúceho ku dňu predčasného zosplatenia úveru. Zo skutkových tvrdení žalobcu uvedených v žalobe k zmluvám o spotrebiteľskom úvere I. a II. vyplýva, že tieto vo vzťahu k uvedeným úverovým zmluvám, z ktorých boli nároky predmetom žaloby aj štruktúru pohľadávky v tom tvare, kedy bolo možné rozlíšiť celkovú výšku pohľadávky vo vzťahu k jednotlivým úverom vrátane podielu, ktorý pripadal na titul zvyšku dlžnej úverovej istiny, titul dlžných úrokov z úveru, titul dlžného poistného z úveru, titul nákladov spojených s uplatnením pohľadávky a štruktúru uplatnených úrokov v zmysle uplatnených spotrebiteľských zmlúv. Zo skutkových tvrdení žalobcu tiež vo vzťahu k oboj poskytnutým spotrebiteľským úverom vyplýva informácia o výške spotrebiteľského úveru, o počte dohodnutých mesačných splátok a o výške mesačnej splátky, vrátane informácie o splatnosti prvej splátky. Skutkové tvrdenia uvedené v žalobe však už nezahŕňali informáciu, koľko splátok nebolo vo vzťahu k jednotlivým dvom poskytnutým úverom zaplatených a údaj, aký bol počet splatných mesačných splátok vo vzťahu k jednotlivému úveru žalobca prvýkrát uviedol až v odvolaní proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie.

20. V zmysle § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu, pričom v zmysle čl. 8 CSP sú strany sporu povinné označovať skutkové tvrdenia v súlade s princípom hospodárnosti. Zároveň podľa § 149 CSP skutkové tvrdenia strán sa považujú za prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré sú v zmysle § 153 ods. 1 CSP strany povinné uplatniť včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. V zmysle zákonnej koncentrácie konania (§ 154 CSP) je možné prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

21. Citované kogentné ustanovenia Civilného sporového poriadku upravujú rámcové pravidlá pre aplikáciu prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany sporových strán. Skutkové tvrdenia, ktoré má súd subsumovať pod hypotézu určitej právnej normy tak, aby bolo z dispozície právnej normy možné vyvodiť plnenie, musí včas a riadne uviesť sporová strana. Súd nie je oprávnený získavať skutkové tvrdenia z priložených listinných dôkazov. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností totiž nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy a súd nie je oprávnený z priložených listinných dôkazov sám získavať informácie, ktoré by potenciálne mohli napomôcť potvrdeniu nároku uplatneného žalobcom, resp. získavať informácie, ktoré by mohli byť na prospech obrany žalovanému. Z uvedeného vyplýva, že pokiaľ žalobca až v odvolaní špecifikoval počet splátok (vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. v počte 32 splátok, vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere II. v počte 33 splátok), teda až v odvolaní uviedol skutkové tvrdenie, na základe ktorého by súd mohol aplikovať právnú

normu o povinnosti dlžníka vrátiť úver veriteľovi, ak k žalobcom tvrdenému zosplateniu spotrebiteľského úveru nedošlo, žalobca uviedol tieto informácie až po uplynutí lehoty, kedy bol oprávnený uvedené skutkové tvrdenie ako prostriedok procesného útoku v konaní predložiť.

22. Súd prvej inštancie nebol povinný z prehľadu platieb, ktorý doložil žalobca k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. a k zmluve o spotrebiteľskom úvere II. zisťovať, kedy bola naposledy zaplatená splátka, a teda koľko splátok ostalo nezaplatených vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. a koľko vo vzťahu k zmluve o spotrebiteľskom úvere II., následne násobiť počet zistených nezaplatených splátok výškou dohodnutej splátky. Uvedené údaje mali byť poskytnuté žalobcom, pokiaľ žalobca sa chcel domáhať peňažného nároku z dôvodu, že spotrebiteľ poskytnutý (a nezosplatený) úver v splátkach nevrátil. Pohľadávka uplatnená v konaní je definovaná okrem iného aj výškou. Ak žalobca výšku pohľadávky pre prípad, že k zosplateniu úveru nedošlo nevymedzil, súd o nej nemal ako rozhodnúť. Žalobca totiž skutkové tvrdenia uvedené v žalobe smeroval k predpokladu, že nielen splátky po 10.05.2018 (teda 32 splátok k zmluve o spotrebiteľskom úvere I. a 33 splátok k zmluve o spotrebiteľskom úvere II.) sú tými splátkami, na ktoré má nárok, ale uviedol skutkové tvrdenia, že má nárok na zaplatenie celých zosplatených úverov I. a II., a to na základe toho, že vyhlásil dňa 16.08.2018 mimoriadnu splatnosť úveru I. a mimoriadnu splatnosť úveru II.. Výšku pohľadávky aká by bola v prípade, ak k zosplateniu nedošlo, nevymedzil ani neodôvodnil. Inak povedané, žalobcom poskytnuté skutkové tvrdenie o zosplatení úveru nedoplnil žalobca údajmi, ktoré by súd nevyhnutne potreboval pre rozhodnutie, ktoré by vychádzalo zo stavu, kedy k zosplateniu úveru nedošlo. Žalobca jednoducho vychádzal z predpokladu zosplateného úveru.

23. Odvolací súd ďalej zistil, že žalobca v konaní nenamietal právny záver súdu prvej inštancie, ktorým dospel k záveru, že vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru proti žalovanému nebolo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, preto tento záver odvolací súd ani nebol oprávnený preskúmať. Stotožnil sa však s upozornením súdu prvej inštancie, ktorý sa zaoberal možnosťou, že vzhľadom na neakceptovanie postupu pri mimoriadnom zosplatení úveru žalobcovi ostal naďalej nárok na zaplatenie jednotlivých splátok v zmysle zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Zároveň sa odvolací súd stotožnil aj so záverom súdu prvej inštancie, že o tomto rozhodnutí nemohol, keďže žalobca neuviedol také rozhodujúce skutkové okolnosti, z ktorých by mohol určiť výšku jednotlivých splátok a mohol by posúdiť, či nárok uplatnený vo výške 1.361,66 Eur v žalobe a následne nárok uplatnený po čiastočnom späťvzťatí žaloby vo výške 1.325,66 Eur je nárokom, ktorý korešponduje s počtom nezaplatených splátok vynásobených výškou dohodnutej nezaplatenej splátky. Súd prvej inštancie pritom výzvou zo dňa 02.06.2021 vyzval žalobcu na preukázanie toho, že žalovaný bol upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca požadovaný dôkaz súdu prvej inštancie poskytnúť nemohol, mal príležitosť prispôbiť prostriedky procesného útoku tak, že by uviedol aj skutkové tvrdenia smerujúce k nároku na vrátenie poskytnutého úveru aj za predpokladu, ak by súd prvej inštancie dospel k záveru o nedodržaní zákonného postupu pri zosplatení úveru. Žalobca takúto možnosť nevyužil a rovnako ju nevyužil ani na pojednávaní, kedy aj súd prvej inštancie v rozhodnutí správne poukázal na skutočnosť, že pokiaľ žalobca využil právo nedostaviť sa na pojednávanie, pripravil sa o možnosť reagovať na predbežné právne posúdenie súdu, kedy by mal príležitosť doplniť skutkové tvrdenia tak, aby súd mohol rozhodnúť v jeho prospech nie na základe zosplateného úveru, ale na základe jednotlivých nezaplatených splátok, ktoré vyplývali zo zmluvy o spotrebiteľských úveroch I. a II..

24. Odvolací súd sa preto nestotožnil s námietkou žalobcu, že žalobca poskytol taký skutkový základ, ktorý umožnil súdu prvej inštancie priznať žalobcovi uplatnené peňažné plnenie, ak toto malo byť poskytnuté z titulu nároku na jednotlivé mesačné splátky (a nie z titulu nároku na vrátenie zosplateného úveru).

25. Žalobca v odvolaní poukázal na to, že nie je porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý je predmetom konania. S uvedeným záverom sa odvolací súd stotožňuje, avšak právna kvalifikácia skutku vždy vychádza zo skutkových tvrdení, ktoré uvedie žalobca a súd nie je oprávnený nahrádzať skutkové tvrdenia žalobcu. Dôkazy predložené žalobcom slúžia iba na preukázanie tých tvrdení, ktoré už v žalobe uvedené sú, nie naopak. Nie je možné z dôkazov zisťovať skutkové tvrdenia, pretože dokazovanie sa vykonáva na konkrétne skutkové tvrdenia. Ak nie je skutkové tvrdenie, nie je čo dokazovať. Postup, kedy súd vykoná dôkaz (platobná história žalovaného) a až na základe jeho vykonania súd sám bez tvrdenia žalobcu dospeje ku skutkovému zisteniu, koľko splátok

ostalo nezaplatených, je postupom odporujúcim kogentným ustanovenia Civilného sporového poriadku o vykonaní dokazovania.

26. Žalobca v odvolaní zároveň uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie sa vymyká rozhodovacej praxi všeobecných súdov, pričom však nepoukázal na žiadne rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré by za rovnakých skutkových a právnych okolností dospeli k inému záveru, než súd prvej inštancie. Odvolací súd nad rámec vyššie uvedeného v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v konaniach, kedy súd zistí nesprávny postup pri zosplatnení úveru, je skutočne možné rozhodnúť o priznaní pohľadávky, avšak iba za predpokladu, že skutkové okolnosti uvedené žalobcom umožňujú súdu prvej inštancie overiť uplatnený nárok vo vzťahu k počtu nezaplatených splátok, výške nezaplatených splátok napr. spôsobom, ktorý žalobca napokon uviedol, avšak až v odvolaní, a nie pred rozhodnutím súdu prvej inštancie.

27. S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie predmetnú vec na základe správne zisteného skutkového stavu správne právne posúdil, a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní by nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu vznikol žalovanému, avšak podľa obsahu spisu žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, odvolací súd preto v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznal (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 7Cdo 14/2018 zo dňa 28.02.2018).

29. Rozsudok bol jednohlasne schválený členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).